

Ministeren derpaa bygger et Lovforslag. Kommer det, er jeg med den ærede Ordfører enig i, at her desværre ogsaa er et Felt, som maa koste mange Benge. Jeg veed ikke, hvor mange der bliver tilbage, naar vi her i Landet trække de sindssvage og Idioterne fra, men sikkert er det, at de sindssvage og Idioterne koste os meget og ville komme til at koste os meget mere. Jeg vil derfor fremdeles tilraade, at vi ikke følge Flertallet i dets Forslag under Nr. 63 om de 30,000 Kr., og jeg vil anbefale at følge vort Forslag under Nr. 62, at vi blive ved det gamle med Henblik til Tilskuddet til Meiningsgade; thi naar de Kællerste Anstalter maatte skulle have en Slags Erstatning, som man taler om, for at nedlægges, saa ser det ganske besynderligt ud, at vi læret i Forvejen styrke Forholdene saaledes, at Befolkningen skal blive endnu større. Denne Omhu for de paagældende Børn har jeg omtalt, den frister mig ikke i nærværende Tilfælde, saa meget mere som det for denne Sum er forholdsvis meget faa, som vi saa hjælpe, og det er strenge Betingelser, paa hvilke vi saa dem hjælpe, 600 Kr. er den laveste Pris paa Bakkegaarden foruden Klæder, og det er en meget dyr Betaling for fattige idiotiske Børn, og jeg tror aldrig, at det vilde koste det, og de vilde dog blive behandlede særdeles godt, naar vi havde dem i snævrere Anstalter paa de forskellige Steder. Men hvem faar denne Hjælp? De kunne da sige dem selv, at der ikke er en eneste fattig Mand, der kan gaa ind paa disse Betingelser, han bliver nødt til at holde sit Barn hjemme. Han henvender sig til Kommunen, den giver noget, andre give langt om længe noget, og Staten giver noget til disse enkelte Personer, der her er Tale om, men har Lovgivningen fritaget denne Mand for at søge ind under Fattigforsørgelsen samtidig med, at han skal søge Bistand til sit aandsvage Barn? Jeg veed ikke, at de ere fritagne for at gaa ind under denne Kategori, naar de saa denne Hjælp, og det er altsaa Betingelsen i Djeblikket, at skal en eller anden virkelig fattig Familiefader af dem, der trænge haardest til denne Hjælp, have sit Barn paa disse kostbare Anstalter ved Kommunens, Amtets og Statens Hjælp, er han med det samme bunden under Fattigvæsenet. En saadan Ordning vilde jeg nødig styrke ved hyerligere Bevillinger. Lad os saa overvejet Spørgsmaalet i og for sig. Det bliver jo som sagt meget faa af dem, der kunne komme med, thi det er kun et begrænset Antal Pladser, vi kunne give. Derfor, først en omhyggelig Behand-

ling, som vi nu maa staa i Nærheden af, og saa Bevilling.

Dinesen: Det ærede Medlem for Bestyrelsen i Amtets 2den Valgkreds (Berg) spurgte, hvad Medlemmerne af den saakaldte Abnormkommission bestille. Jeg skal i den Anledning sige, at det ærede Medlem kan være ganske roligt; naar Tiden kommer, vil han nok faa at vide, hvad vi have bestilt, og hvad der i Fremtiden vil blive bestilt; som et Vidnesbyrd om, at Arbejdet gaar godt i denne Kommission, kan jeg som dets Medlem anføre, at der sidder ikke et eneste Medlem i denne Kommission, der kan i den Grad vidtløftiggøre og vanstelliggøre en Sags Arbejde som det ærede Medlem for Bestyrelsen i Amtets 2den Valgkreds. Det ærede Medlem omtalte de to Spørgsmaal paa Vædringsforslagene under Nr. 62 og 63. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Størrelsen af Anstaltsbetalingen for den paagældende Anstalt i Meiningsgade, skal jeg sige, at Betalingen her ikke er højere oppe, end den allerede er oppe flere andre Steder. I og for sig er der derfor ikke noget som helst usædvanligt deri. Denne Betaling synes jo væsentligst for at gøre det muligt, at de Statter, der trænge til at komme paa saadanne Anstalter, ogsaa kunne komme derind, og den Omstændighed, at Anstalten i Meiningsgade ventelig faar et mindre Antal Alummer i Fremtiden, end den har haft hidtil paa Grund af den Ordning, der blev indført i Fjor, fører ingenlunde med sig, at Anstaltsbetalingen derfor kan være lavere, thi de Individer, der anbringes der, kræve et saadant Tilhyn, en saa omfattende Pleje — det er nemlig disse, der haade ere aandsvage og døvstumme — at det er meget kostbart at saa sørget for dem paa rette Maade. Efter de Erfaringer jeg har vundet, er der, naar denne Pleje skal være forsvarlig og tilstrækkelig omfattende, stor Trang til, at Anstaltsbetalingen faar den Højde, som er bragt i Forslag fra Regeringens Side. Hvad det andet Spørgsmaal angaar om de 30,000 Kroner til udvidet Benyttelse — saaledes vil jeg kalde det — af de bestaaende Aandsvageanstalter, gælder jo for saa vidt her noget lignende, som det, man ventet at opnaa ved at give denne Bevilling, nemlig at kunne saa Midler til at give Understøttelse til Bladernes Velvælgelse i et saadant Omfang, at de ledige Pladser kunne blive belagte. Der er et stort Antal Individer omkring i Landet, der trænge til at blive optagne paa disse Anstalter. Et meget stort Antal af disse har for deres eget Bedkom-